

København den 31. maj 2010.

Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte,

Att. Specialkonsulent Merete Vinje

Høring over forslag til lov om ændring af lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) – forkortning af perioden med statens voksenuddannelsesstøtte til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse.

Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte har i henvendelse af 27. maj 2010 bedt Lederforeningen for VUC om bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) – forkortning af perioden med statens voksenuddannelsesstøtte til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse.

Lederforeningen for VUC finder det yderst uhensigtsmæssigt, at støtteperioden for SVU reduceres fra 80 uger til 40 uger. Med lovforslaget forringes kortuddannedes mulighed for at få økonomisk støtte til kompetenceudvikling og voksen- og efteruddannelse. Lovforslaget er med til at udhule det nødvendige fokus på behovet for voksen- og efteruddannelse for netop den del af arbejdsstyrken, som alle politiske parter i de seneste år har været enige om er de mest udsatte i forbindelse med den øgede globalisering.

Lederforeningen for VUC kan ikke anbefale, at lovforslaget vedtages.

Med venlig hilsen.

Hans Jørgen Hansen
Formand
Lederforeningen for VUC

Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte
Danasvej 30
1780 København V.

Sagsnr. 10-
Vores ref. E
Deres ref.

Att.: Merete Vinje

Den 1. juni

Forslag til lov om ændring af lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU – forkortning af perioden med statens voksenuddannelsesstøtte til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse)

Bryg
s 34
 København

LO har i skrivelse af 27. maj modtaget ovenstående til eventuelle bemærkninger.

36
38
91

LO skal hermed tilkendegive følgende bemærkninger:

I forbindelse med fyringerne på fx Lindø-værftet, hvor en lang række medarbejdere med både kort og lang anciennitet på værftet har været nødt til at tænke uddannelse og kompetenceudvikling med henblik på karriereskift, er der lavet en lang række aftaler om SVU-uddannelsesorlov på 80 uger med henblik på at tage HF-eksamen, som er adgangsgivende til de tre uddannelser: Socialrådgiver, pædagog og folkeskolelærere. Pointen er, at SVU-ordningen har gjort det muligt for de kortuddannede at kvalificere sig til det branche- og karriereskift, som "alle" siger bliver nødvendigt for de ufaglærte, der er truet på deres job i brancher, hvor jobbene nedlægges i forbindelse med krisen.

10-
ref. 1
10

I Danmark har vi i øvrigt det princip, at "vejen frem til adgangsdøren" til de nævnte videregående uddannelser er gratis, men det gælder øjensynlig ikke personer, der har været et smut om arbejdsmarkedet.

Bryg
s 34
 København

LO-forbundne gør faktisk et stort arbejde for at motivere de medlemmer, som er truet på jobbet og som bliver nødt til at tænke karriereskift og uddannelse i den forbindelse. Den planlagte afkortning af SVU-perioden vil gøre dette arbejde vanskeligere, og de helt konkrete meldinger fra forbundenes afdelinger er, at der ikke er tvivl om, at afkortningen vil betyde, at færre vælger at gå i gang med uddannelse.

36
38
91

Det er det modsatte af, hvad landet har brug for. At få kortuddannede til at deltage i livslang læring forudsætter attraktive og brugbare muligheder, som gør det overskueligt for den enkelte at investere i den uddannelse, som også samfundet har behov for. SVU-ordningen bliver alvorligt amputeret ved det foreliggende forslag.

10-
ref. 1
10

Når det anføres i lovforslaget, at den gennemsnitlige periode for modtagelse af SVU siden 2008 er blevet længere, og at særligt de lange forløb over 40 uger er steget markant fra 2008 til 2009, er der ingen tvivl om, at det hænger sammen med lavkonjunkturen. LO savner dog dokumentation for deltagernes uddannelsesbaggrund samt hvilke forløb der er tale om. Når aktiviteten på forløb over 40 uger er steget de seneste år, er det jo netop udtryk for, at der er brug for de lange forløb!

Da deltagelse i lange forløb kræver, at der indgås en aftale med ens arbejdsgiver for i det hele taget at være SVU-berettiget, kan det kun betragtes som meget positivt, at voksne kortuddannede er blevet motiveret til at tage almen voksen- og efteruddannelse, der giver dem mulighed for en reel opkvalificering og/eller rekvalificering i forhold til fremtidige nye jobmuligheder, og at arbejdsgiverne har indset det fornuftige i dette.

For en enkelt person kan der være lang vej at gå for at sikre sine kvalifikationer, så der opnås fx en uddannelse svarende til en erhvervsuddannelse, og nogle skal måske igennem forløb, hvor der skal gås om en ekstra gang.

Ifølge statistikken er 2/3 af dem der deltager i AVU kvinder. En forringelse af SVU-ordningen rammer derfor også i særlig grad de ikke-faglærte kvinder. Mange af de typiske kvindefag forudsætter en videregående uddannelse, som mange voksne ufaglærte kvinder hermed får endnu ringere muligheder for at kvalificere sig til – til trods for, at det blandt andet er på netop disse områder, at arbejdskraftbehovet vil blive meget stort om ganske få år.

LO finder således, at lovforslaget er helt ude af trit med regeringens egne uddannelsespolitiske målsætninger, hvor regeringen betoner vigtigheden af uddannelse, netop fordi en stor del af de ufaglærte job forsvinder, og kravene til arbejdskraftens kompetencer øges betragteligt. Dette set i sammenhæng med, at der er tale om voksne personer i beskæftigelse, der får mulighed for, gennem tilladelse fra deres arbejdsgiver, at dygtiggøre sig, gør forslaget helt uforståeligt.

Beskæftigelse og uddannelse er den helt rigtige kombination, som nu straffes af regeringen og rammer de svageste og mest udsatte på arbejdsmarkedet.

At forbruget af SVU på over 40 uger er steget skal givetvis også ses i perspektivet af, at der i de nuværende max 80 ugers muligheder for at modtage Statens Voksenuddannelsesstøtte tælles alt med under SVU-loven og at der ikke er tale om nogen form for genoptjening for den enkelte person. Det vil sige, at har en person deltaget i et AVU-forløb og modtaget SVU i fx 1992 tæller det med i den samlede opgørelse over antal uger i 2010.

Det fremgår af **Gældende Lov: Kapitel 3 § 13. Voksenuddannelsesstøtte, der er tildelt siden 1. oktober 1989, fradrages i den periode på 80 uger, der er nævnt i § 12, stk. 1 og 2.**

Dvs. helt tilbage til 1989 fradrages der i den enkeltes nuværende ret til 80 uger SVU. Det vil sige, at hvis en person gennem de sidste 21 år har deltaget i almen voksenuddannelse af en eller anden karakter og modtaget SVU (før 2000 hed VUS), så trækkes der fra.

På den baggrund er det tankevækkende, at der ikke er flere end ca. 500 personer, der i alt har deltaget i forløb på over sammenlagt 40 uger i deres erhvervsaktive liv. De kortuddannede er meget beskedne.

Dette forslag vil især ramme de kortuddannede, der måtte have brug for mere end 40 ugers uddannelse for at opnå et kvalifikationsniveau, der kan bringe dem videre i en uddannelses- og karriereudvikling. Det vil dog ikke blot ramme disse personer, men også personer, som fx i løbet af de sidste 10 år har brugt fx 35 uger og dermed blot har 5 uger tilbage i resten af deres erhvervsaktive liv. I den forbindelse er det stærkt kritisabelt, at der ikke foreligger nogen redegørelse for, hvem og hvor mange der vil blive ramt af forslaget.

LO finder, at man i det mindste må kunne dokumentere, hvor mange personer der i dag har brugt SVU i hhv. 10, 20, 30 og 40 uger, så konsekvenserne af dette lovforslag bliver helt tydelige.

Som det er angivet i lovforslaget under de økonomiske konsekvenser vil *”Lovforslaget medføre en vis begrænsning i virksomhedernes tilskyndelse til at lade deres ansatte deltage i efter- og videreuddannelse”*.

LO er ikke i tvivl om, at dette lovforslag ikke blot vil medføre en vis begrænsning, men en meget stor begrænsning hos både arbejdsgiver og lønmodtager.

Der er ingen tvivl om, at dette lovforslag, hvis det gennemføres i sin foreliggende form vil få overordentlig store konsekvenser for de kortest uddannede beskæftigede på arbejdsmarkedet.

Med venlig hilsen

Ejner K. Holst

Merete Vinje

Fra: Helmer Baadsgaard [helmer@ak-samvirke.dk]

Sendt: 2. juni 2010 16:12

Til: Merete Vinje

Emne: Høring over lovforslag om ændring af lov om statens voksenuddannelsesstøtte

Til Merete Vinje

Med henvisning til e-mail af 27. maj 2010 skal det meddeles, at AK-Samvirke tilslutter sig høringsvar af 1. juni 2010 fra LO.

AK-Samvirke har derfor ikke yderligere bemærkninger.

Venlig hilsen

Helmer Baadsgaard

Souschef

Direkte: 3586 6602

Mobil: 2623 2168

Notat om høringssvar til L 223 om ændring af lov om statens uddannelsesstøtte (SVU)

Lovforslaget begrænser adgangen til SVU for de kortuddannede. Dermed rammer det især de voksne, der har de dårligste uddannelsesmæssige forudsætninger. FTF kan kun beklage, at der er valgt så kortsigtede og skæve løsninger, når det drejer sig om at reducere de offentlige udgifter, og i øvrigt løsninger, som er i direkte modsætning til målsætningerne i de indgåede trepartsaftaler.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at de erhvervsrettede voksen- og efteruddannelsesordninger i de senere år er blevet anvendt i stigende omfang. Dette har specielt været gældende for så vidt angår SVU, hvor udgifterne er steget med en tredjedel siden 2007.

Der lægges også i bemærkningerne vægt på, at uddannelse gennemføres hurtigt og er målrettet de kompetencer, der efterspørges af arbejdsgiverne.

Det giver FTF anledning til følgende bemærkninger:

Stigningen i SVU til almene uddannelser

Ser man på SVU-statistikken for perioden 2006-2008 er der tale om et fald i udgifterne til SVU til almene uddannelser. Den statistik, der refereres til i begrundelsen for lovforslaget vedrører også tiden frem til 2009 og den sidste del er altså endnu ikke offentligt tilgængelig. Imidlertid fremgår det af Budgetredegørelse 2010, figur 4.3b, at aktiviteten på den almene VEU har været konstant eller svagt faldende siden 2006, dog med et svagt dyk i 2007. Det er endvidere anført, at aktivitetsstigningen skal ses i sammenhæng med den stigende ledighed blandt de 18-30 årige.

Trepartsaftalen fra 2006 om VEU havde særlig fokus på, at alle på arbejdsmarkedet har grundlæggende færdigheder og på de mest udsatte grupper, fx læse-, skrive- og regnesvage voksne. Også den trepartsaftale, der i 2007 blev indgået mellem regeringen, KL, Danske Regioner og hovedorganisationerne LO, FTF og AC, forudsatte, at de enkelte initiativer skulle øge den samlede efteruddannelsesaktivitet.

Det kan derfor ikke undre, hvis dette slår igennem med et øget træk på SVU'en. Endvidere har beskæftigelsessituationen også indflydelse på, i hvilken udstrækning virksomhederne vælger at sende medarbejdere på uddannelse.

Kompetencer som arbejdsgiver efterspørger

Ser man på hvilke kompetencer, der efterspørges af arbejdsgiverne, så er det først og fremmest kompetencer, der opnås på erhvervsuddannelser og videregående uddannelser. Men vejen til de kompetencer går via almen uddannelse, som er forudsætning for at den enkelte voksne efterfølgende kan gennemføre den uddannelse, der er målrettet de efterspurgte kompetencer.

Lovforslaget rammer den enkeltes adgang til at gennemføre FVU, AVU og HF, altså de grunduddannelser som er målrettet at give den enkelte de basale kompetencer, som den voksne ikke fik med sig fra folkeskole eller ungdomsuddannelse. Og som er forudsætningen for at kunne gennemføre erhvervsuddannelse eller videregående uddannelse.

På den baggrund er det relevant at spørge, hvad der egentlig er begrundelsen for lovforslaget?

Vurdering

Regeringen har været meget optaget af at fremme voksnes deltagelse i FVU og ordblindeundervisning, altså at begrænse antallet af voksne, der må betragtes som funktionelle analfabeter. Regeringens velfærdsudspil fra april 2006 indeholder bl.a. en markant satsning på voksne med utilstrækkelige læsefærdigheder, og der er gennemført en storstilet kampagne "Læs for livet".

Nu er det samme gruppe, der får deres uddannelsesmuligheder begrænset. Regeringen modarbejder således sine egne målsætninger.

Hvis en voksen med store læsevanskeligheder ønsker at deltage i fx ordblindeundervisning og FVU i læsning og skrivning, for derefter at gennemføre AVU og en hf-fagpakke, der giver adgang til eksempelvis pædagoguddannelsen, så er det lige præcis det, der ikke fremover vil kunne lade sig gøre med SVU, fordi det tager mere end 40 uger at gennemføre denne undervisning.

Det er svært at skynde sig med at blive god til de grundlæggende færdigheder inden for læsning, skrivning, regning og matematik. Hvis det var let, ville den enkelte sikkert have lært sig det i løbet af grundskolen.

Lovforslaget rammer en gruppe voksne, der ikke har fået det tilstrækkelige udbytte af deres grundskole, eller som ikke har brugt deres mulighed for at tage en ungdomsuddannelse, mens tid var. FTF mener ikke, at det er hensigtsmæssigt at begrænse uddannelsesmulighederne for dem, der har det største uddannelsesbehov.

Ikrafttrædelsesbestemmelsen

Rammerne for voksnes grundlæggende almenundervisning ændres med urimeligt kort varsel. Der er ingen overgangsordning i forhold til ikrafttrædelsen pr. 1. juli 2010.

Det indebærer følgende:

Den voksne, som har valgt at gennemføre fx FVU og AVU i de forgangne år, måske har brugt sammenlagt 40 ugers SVU. Når pågældende så sender en ansøgning om SVU til sin 1-årige hf-pakke (40 uger) med start i august, bliver svaret et afslag, hvis ansøgningen modtages 1. juli eller derefter, fordi pågældende har brugt sin ret til SVU op. I regnestykket indgår også den SVU, der er gået til ordblindeundervisning, altså undervisning, der har til formål at kompensere for en form for handicap.

Det er uafklaret, om det samme gælder for SVU, den voksne har modtaget i forbindelse med deltagelse i specialundervisning for voksne. Dette bør afklares.